

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **I. M.**, zast. JUDr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2019, čj. OAM-808/ZA-ZA11-VL11-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 9. 2019, čj. 41 Az 9/2019-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jakubu Backovi, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 19. 9. 2018 podal žalobce (státní příslušnost Ukrajina) žádost o mezinárodní ochranu. V řízení o této žádosti mj. uvedl, že je křesťanského pravoslavného vyznání. Není a nebyl členem žádné politické strany či jiné veřejně působící organizace, nikdy nebyl politicky aktivní. V zemi původu neměl v minulosti žádné problémy se státními či bezpečnostními orgány a nebyl trestně stíhán. Sdělil, že od roku 2008 do roku 2011 pobýval v ČR na pracovní vízum, od roku 2011 do roku 2014 byl na Ukrajině a v roce 2014 zase přijel do ČR a je zde až do současnosti. Problémy s vycestováním z Ukrajiny neměl. Po celou dobu žil sám v Praze a pracoval po stavbách. Je zdravý. Uvedl, že v zemi původu pracoval na stavbách až do svého odjezdu. V návratu na Ukrajinu mu nic nebrání. Ve své vlasti má matku, se kterou je v kontaktu. V ČR žije jeho sestra, která zde má povolení k trvalému pobytu, a je s ní také ve styku. Důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je skutečnost, že se na Ukrajinu vrátit nechce, neví, co by tam dělal. Není tam totiž práce. Vyřídil si rumunské doklady. V roce 2018 ho chytili policisté při dopravní kontrole a zjistili, že jsou jeho doklady padělané. Následně mu bylo uloženo vyhoštění na jeden rok, vycestovat měl do 14 dnů. Nechce se mu však na Ukrajinu odjet, proto přišel do Zastávky. K dotazu žalovaného potvrdil, že žádá o mezinárodní ochranu, aby si mohl

legalizovat pobyt v ČR. Dle svého vyjádření si nemohl legalizovat pobyt jiným způsobem, neboť by to trvalo příliš dlouho.

[2] Rozhodnutím ze dne 19. 2. 2019 žalovaný rozhodl, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12 až 14b zákona o azylu neuděluje. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke krajskému soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Podle jeho názoru je kasační stížnost přijatelná, neboť se krajský soud nevypořádal s klíčovou žalobní námitkou. V žalobě namítal, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, nepřihlédl ke všem rozhodným skutečnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. V rozhodnutí žalovaného chybí vazby mezi rozhodnutím a podklady pro jeho vydání. Z odůvodnění správního rozhodnutí především nevyplývá, jaké konkrétní informace ze zpráv o zemi původu využil ke zjištění stavu věci, neboť žalovaný na tyto zprávy neodkazuje a nevyvozuje z nich žádné skutkové závěry. S touto námitkou se krajský soud vůbec nevypořádal. Z napadeného rozsudku je pouze zřejmé, proč dle krajského soudu nebyly dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Tento způsob vypořádání žaloby nemůže obstát. Navrhl, aby NSS napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný považoval kasační stížnost za nedůvodnou, protože skutkový stav věci zjistil řádně a na jeho základě dostatečně posoudil podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Nedopustil se žádné nezákonnosti. Odkázal na své vyjádření k žalobě a ztotožnil se s napadeným rozsudkem. Odkázal rovněž na konkrétní část svého rozhodnutí, v níž vyvozuje závěry ze zpráv o zemi původu. Navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně zamítl.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel vznesl námitku nedostatečného vypořádání výše popsané žalobní námitky. K nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí NSS poukazuje na rozsudky ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS atd. Krajský soud postupoval v souladu s touto judikaturou. Z rozsudku je zřejmé, jak uvažil o stěžovatelově stěžejní námitce. NSS je na rozdíl od stěžovatele toho názoru, že krajský soud se s námitkou dostatečně vypořádal na stranách 5 a 6 svého rozsudku. Shrnl, že stěžovatel v zemi původu nemá žádné problémy, ze zpráv o zemi původu a toho, co je mu známo z úřední činnosti o situaci na Ukrajině, je zřejmé, že stěžovateli v zemi původu nehrozí žádné nebezpečí. Odkázal na odůvodnění rozhodnutí žalovaného, kde žalovaný popisuje aktuální situaci na Ukrajině, kterou dovodil z konkrétní zprávy o zemi původu. NSS podotýká, že způsob vypořádání této námitky

pokračování

odpovídá tomu, jak byla vznesena žalobní námitka, která byla vymezena pouze obecně. Krajský soud proto neměl povinnost se touto námitkou podrobněji zabývat.

[8] Žalovaný na straně 5 svého rozhodnutí vyjmenoval zprávy o zemi původu stěžovatele, z nichž vycházel. Dále ale např. na str. 7 zmiňuje Informaci MZV ČR ze dne 16. 5. 2018, z níž vyplývá, že na Ukrajině nejsou postihováni neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu. Na totožné straně je také uvedeno, že stěžovatel nepochází z části Ukrajiny zasažené ozbrojeným konfliktem. Neočekává se ani, že by tento konflikt byl rozšířen i na další části Ukrajiny, situace na Ukrajině je dlouhodobě z bezpečnostního hlediska nezměněná a stabilní. Tyto závěry žalovaný dovodil z Informace OAMP ze dne 14. 9. 2018 a dospěl k závěru, že stěžovateli v zemi původu nehrozí žádné nebezpečí a nejsou splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Na základě uvedeného je zřejmé, že žalobní námitka stěžovatele byla nedůvodná. O tom svědčí ostatně i to, že stěžovatel v žalobě ani kasační stížnosti nekonkretizoval, jaké informace např. žalovaný přehlédl a neposoudil a v čem se to negativně projevilo v posouzení podmínek pro udělení mezinárodní ochrany.

[9] NSS k tomu dále dodává, že žadatel o mezinárodní ochranu svými tvrzeními vymezí, jakými skutečnostmi se bude správní orgán konkrétně zabývat ohledně toho, zda jsou splněny důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle některého z důvodů dle § 12 – 14b zákona o azylu. V tomto rozsahu je správní orgán povinen také zjistit dostatečně skutkový stav (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2004, čj. 3 Azs 23/2004-65). Stěžovatel v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu neuváděl žádná relevantní tvrzení pro udělení mezinárodní ochrany, a proto žalovaný neměl povinnost se podrobně zabývat všemi obecně existujícími důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 – 14b zákona o azylu a opatřovat si za tímto účelem zprávy o zemi původu. Lze uzavřít, že žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav s ohledem na to, jakým způsobem stěžovatel vymezil rozsah skutečností, kterými byl žalovaný povinen se zabývat.

[10] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[11] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven usnesením NSS ze dne 7. 1. 2020, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Advokát provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu].

Za provedené úkony právní služby advokátovi náleží mimosmluvní odměna ve výši 6 200 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč a dále částka odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 29. dubna 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu